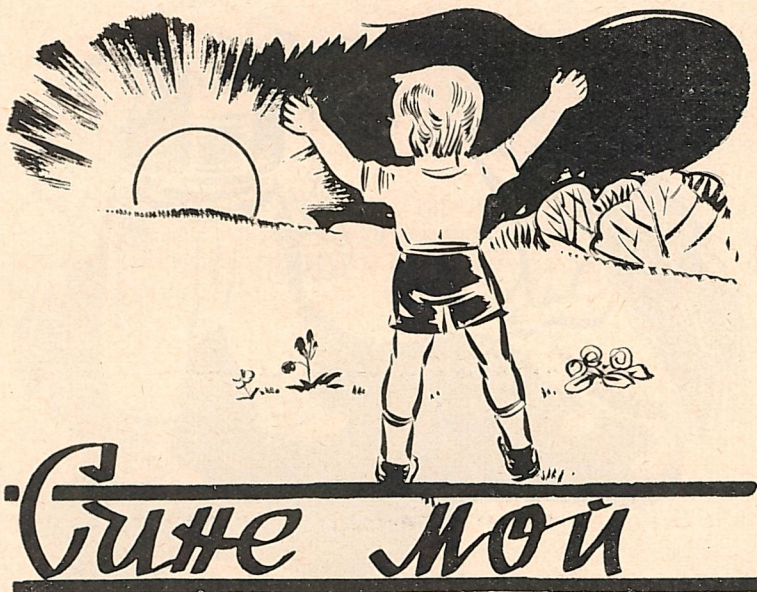

нѣма въ висинитѣ. Звездитѣ? Тѣ сж далечѣ и не си струва труда да ходишѣ при тѣхѣ. Всичко е тука, на земята. Вземи рогата и ще станешѣ господарѣ.

Така и станало. Литнала птицата въ въздуха на воля. Тръгнало говедото съ рогата. Срѣщналѣ го човѣкѣтъ. Впрегналѣ го въ ярема. Мжчило се говедото да се освободи, но напраздно. Вмѣсто да хвѣрчи свободно изѣ висинитѣ, станало ратай.

Цвѣтенѣ Михайловѣ

Живѣй и пѣй
презѣ младостѣта,
догдѣ далечѣ е
старостѣта.

Духѣтъ си днеска
просвѣти,
да бждешѣ утре
силенѣ ти.

Предѣ тебѣ живота
днесѣ е рай,
сърдцето ти тжга
не знай.

Деньѣтъ е кратѣкъ,
само мигѣ —
въ ноцѣта умира
той безѣ викѣ.

Затуй, не спирай
ти по пжѣтъ —
напредѣ да води
те духѣтъ,

Саминѣкъмѣ подвигѣ
се зови —
сждбата самѣ си
изкови.

Съсѣ пѣсенѣ волна
на уста
вѣрви ти бодѣръ
по свѣта,

Крилатѣ — презѣ мжки
и бѣди
лети и самѣ ги
побѣди!

Бжди борецѣ, бжди
герой
и утрешния день
е твой!

Василѣ Павурджиевѣ